

IV.

Hos lumphandlaren.

Något senare sågs samme ligist, med vilken vi gjort bekantskap i föregående kapitel, släntra fram i Badstugatan med den sliriga gång och ogenerade hållning, som är utmärkande för denna typ av Stockholmare. Hatten satt betydligt på nacken och han småvisslade på den sista revymelodien under sin maktiga vandring. Slutligen stannade han framför ett dammigt och av allehanda rariteter uppfyllt butiksfönster, tittade in i den av en till hälften nedskruvad gaslåga belysta butiken och mumlade för sig själv:

— Boden är tom. — Gubben tycks hålla till i bodkammaren åt gården och har skruvat ned lågan för att spara på gasen. Det kan antyda, att han har främmande och förmodligen just den besökande, som jag väntat. Nå, vi få väl se!

Han gick in genom den bredvid fönstret befintliga glasdörren, vars klocka därvid lät höra ett ilsket pinglande.

Den som vill förskaffa sig ett påtagligt begrepp om kaos bör besöka en lumpbod i Stockholm. Där finnes prov på allt mellan himmel och jord — åtminstone allt skräp. Där finnas föremål, som knappast en vanlig människa skulle vilja böja sig för att ta upp från gatan, men även saker som äga både konst- och anti-